

פרק טו

עניני צדקה (הנאמן הצבורי)

פרק טו
פקודה
מס' 25 לש' 1925

פקודה הקובעת הוראות בדבר יצירת משרת הנאמן הצבורי לעניני צדקה.

[1 כּאוגוסט 1925]

1. פקודה זו תקרא פקודת עניני צדקה (הנאמן הצבורי). השם הקצר

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים הבאים, מלבד אם ענין פירוש הכתוב יחייב פירוש אחר.

„הוצאות” כוללות הוצאות ומסים;

„נאמן פרטי” פירושו כל נאמן אחר זולת הנאמן הצבורי לעניני הצדקה;

„בית דין דתי” פירושו בית דין מושלמי דתי או בית דין של עדה דתית שיש לו שפוט עפ"י הסעיפים 53 ו-54 של דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922.

3. הנציב העליון יהא רשאי למנות פקיד שיכונה בשם הנאמן הצבורי על הצדקה, שיהא לו הכח לרכוש ולהחזיק מקרקעים ומטלטלים מכל המינים, לחתום על חווים, לערוך ולחתום כל מיני שטרות, לתבוע ולהיות נתבע למשפט בשם זה: היה תהיה לו חותמת רשמית.

4. (1) בהתחשב עם הוראות פקודה זו ובהתאם להן ולתקנות שיתקינו על פיה, יכול הנאמן הצבורי על הצדקה, לכשימצא לנכון, לשמש —

(א) כנאמן־אפוטרופוס הוא לבדו; או

(ב) כנאמן רגיל, בין לבדו ובין יחד עם אדם אחר או עם חבר אנשים, והיה יהיו לו כל אותם התפקידים, הסמכויות והחובות, והיא זכאי בכל הזכויות

והחרויות, ויהא כפוף להשגחתו ולצווייו של בית המשפט ממש כדין נאמן פרטי המשמש בתפקיד זה לפי כל פקודה הנוהגת עתה או שתהא נוהגת להבא בפלשתינה (א"י).

(2) יכול הנאמן הצבורי על הצדקה לסרב לחלוטין לקבל כל הקדש או יכול הוא לקבלו רק לפי תנאים קבועים.

(3) הנאמן הצבורי על הצדקה לא יקבל כל הקדש חוץ מהקדש לצרכי צדקה בגדר סעיף 2 של פקודת ההקדשות לצרכי צדקה.

פרק יד.

5. (1) בהתחשב עם התקנות שיתקינן עפ"י פקודה זו, יוכל הנאמן הצבורי על הצדקה, אם הוא מסכים לשמש בתפקיד זה, בין שמספר הנאמנים הופחת ועמד על פחות מן המספר המקורי ובין שלא הופחת, להתמנות כנאמן-אפוטרופוס של איזה הקדש —

מני נאמן-אפוטרופוס

(א) עפ"י צו בית המשפט שניתן עפ"י בקשת כל אדם שעל יסוד בקשתו יכול בית המשפט לצוות למנות נאמן חדש ;

(ב) על ידי המצוה או ע"י כל אדם אחר היוצר את ההקדש ; או

(ג) ע"י אדם שיש לו הסמכות למנות נאמנים חדשים.

(2) מקום שהנאמן הצבורי על הצדקה נתמנה להיות נאמן-אפוטרופוס על כל הקדש —

(א) יעבירו את נכסי ההקדש לנאמן-האפוטרופוס כאילו היה הוא הנאמן היחידי ולצורך זה אפשר ליתן בשעת הצורך צוויי הקנאה עפ"י פקודת ההקדשות לצרכי צדקה ;

פרק יד.

(ב) הנהלת נכסי ההקדש וכל סמכות או כח הכרעה שהנאמנים יוכלו להשתמש בהם עפ"י שטר ההקדש ישארו מסורים לנאמנים חוץ מן הנאמן-האפוטרופוס (ונאמנים אלה יכוננו לקמן בשם „נאמנים מנהלים“);

(ג) בכל הנוגע ליחסים שבין הנאמן-האפוטרופוס לבין הנאמנים המנהלים, ובהתחשב עם זכויותיהם של אנשים אחרים ומבלי לפגוע בהן,

תהא האפוטרופוסות על כל הבטוחות והתעודות ושטרי הקנין הנוגעים לנכסי ההקדש מסורה בידי הנאמן-האפוטרופוס, אפס כי לנאמנים המנהלים תהיה הזכות לעיין בהם באין מעצור, להעתיקם או להעתיק קטעים מהם ;

(ד) על הנאמן-האפוטרופוס להסכים לכל המעשים הדרושים כדי ליתן אפשרות לנאמנים המנהלים להשתמש בסמכות ההנהלה שלהם או בכל סמכות אחרת או בכל כח הכרעה המסורים להם (לרבות הסמכות לשלם לבית המשפט כספים או בטחונות) וגם לעשות את המעשים האלה, מלבד אם הענין שמבוקשת עליו הסכמתו הוא מעילה באמון, או שהוא מטיל עליו אחריות אישית ביחס לדרישות תשלום או מבחינה אחרת ; ואולם לא יהא הנאמן-האפוטרופוס אחראי לכל מעשה שיעשה או לכל השתמטות ממעשה ע"י הנאמנים המנהלים כלם או מקצתם, אלא אם נתן את הסכמתו לכך כאמור ;

(ה) כל הסכומים הנפרעים לקופת ההכנסות או הקרן של נכסי ההקדש או מתוכם ישולמו להנאמן-האפוטרופוס או על ידו :

בתנאי שיכול הנאמן-האפוטרופוס להרשות לשלם לנאמנים המנהלים או לאותם האנשים שהם יצוו, את הדיבידנדים והכנסות אחרות שיתקבלו מנכסי ההקדש, ובכגון זה אין הוא חייב לדאוג לאופן השימוש בהם, ולא יהא אחראי לכל הפסד או לשמוש בהם שלא כדין ;

(ו) הסמכות למנות נאמנים חדשים, כשסמכות זו מסורה לנאמנים, תהא מסורה לנאמנים המנהלים בלבד, אך לנאמן-האפוטרופוס תהא אותה הסמכות לפנות לבית המשפט בדבר מנוי נאמן חדש כשם שישנה לכל נאמן אחר ;

(ז) הנאמן-האפוטרופוס כשהוא עושה את מעשהו בתום לב, לא ישא באחריות על שקבל כל הודעה בכתב מאת הנאמנים המנהלים בשאלה של עובדא. כהודעה נכונה ועל שנהג על פיה, כשבהודעה זו תלויה זכות הקנין בנכסי ההקדש או בחלק מהם, ואף לא ישא באחריות אם נהג לפי עצה משפטית שנטלו הנאמנים המנהלים, שלא על דעת הנאמן-האפוטרופוס ;

(ח) יכול בית המשפט עפ"י בקשת הנאמן-האפוטרופוס או עפ"י בקשת אחד הנאמנים המנהלים, ואם נתברר לו די הצורך שרצוי להביא לידי גמר את הנאמנות האפוטרופוסות, ליתן צו לכך, ומשניתן הצו יוכל בית המשפט ליתן אותם הצויים וההוראות ככל אשר יראה לנכון בעיני בית המשפט לפי המסכות שבדבר.

6. יכול הנאמן הצבורי על הצדקה להתמנות אם בתואר זה ואם באיזה תואר מתאים אחר כנאמן עפ"י כל צוואה או כל תעודה אחרת היוצרת הקדש לצרכי צדקה, והוא יכול להתמנות למשרה זו בין שהצוואה או התעודה שיצרו את ההקדש נעשו או קבלו תוקף לפני אישורה של פקודה זו ובין שנעשו או קבלו תוקף לאחריה, בין כנאמן מקורי ובין כנאמן חדש או כנאמן גוסף, באותם המקרים ובאותו האופן וע"י אותם האנשים או אותו בית המשפט, כאלו היה נאמן פרטי, אלא מתוך תוספת תנאי, שאם גם הנאמנים שנתמנו מעיקרא היו שנים או יותר, אפשר למנות את הנאמן הצבורי על הצדקה כנאמן יחיד, אף אם נאמר בשטר ההקדש שמספר הנאמנים לא יהא לעולם פחות ממספר ידוע ויהא תמיד יותר מנאמן אחד.

מני הנאמן הצבורי על הצדקה כנאמן

7. (1) קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י) תהא חייבת לשלם כל הסכומים הדרושים כדי למלא כל חובה שהנאמן הצבורי על הצדקה היה חייב בה אילו היה נאמן פרטי, למעט כל חובה שלא הנאמן הצבורי ולא אחד מפקידיו גרמו לה במה שהוא, ואשר לא הוא ולא אחד מפקידיו יכלו להמנע ממנה ולו גם בזריזות מספקת, ובכגון זה לא תפול האחריות לא על הנאמן הצבורי לעניני צדקה ולא על קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י).

אחריות קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י)

(2) כל הסכומים שמשלמים אותם על פי סעיף זה מתוך קופת ההכנסות הכללית של פלשתינה (א"י) יזקפו כחוב על אותה קופה וישולמו מתוך כספיה.

8. (1) הנציב העליון ימנה אדם מוכשר למשרת הנאמן הצבורי לעניני הצדקה והוא יקבל את המשכורת או השכר שיקבעם הנציב העליון וימונה באותם התנאים שיקבעם הנציב העליון.

פקידים ומשרות

(2) הנציב העליון ימנה את האנשים שהוא ימצא לנחוץ כפקידים של הנאמן הצבורי, ופקידים אלו ישמשו במשרתם בתנאים שיקבעם הנציב העליון ויקבלו את שכרם באותם השיעורים ובאותו האופן שיקבע הנציב העליון.

(3) כל שהנהו כבר פקיד בשרות הממשלה יכול להתמנות כנאמן צבורי על הצדקה או כאחד מפקידיו של הנאמן הצבורי.